

A  i k k a r a

Hayâtlı, kayalı, hakka dayalı dergi

- ◆ Ali Akbaş ◆ M. Nihat Malkoç ◆ Tayyib Atmaca ◆ Tacettin Şimşek
◆ Şakir Şükür ◆ Ali Atar ◆ Lütfi Bilir ◆ Sezai iek ◆ Fatih Kandemir
◆ Rabia Barış ◆ Arif Bilgin ◆ Halit Yıldırım ◆ Mehmet Pektaş
◆ Osman Gazi Turaç ◆ Memmet Hartlap

24 sayı 21 Şubat 2020

MEZUNLAR GECESİ

◆ Ali Akbaş

Dün gece,
Lezizdi et,
Zengindi masa,
Hindiler semiz,
Ve kadehler lebrîzdi;
Doyduk tıka basa,
Şiire yer kalmadı.

Evet,
Tekmildi heyet,
Derindi muhabbet,
Genç Türkologlar,
Ve heybetli müderrisler,
Çok ciddî şeylerden bahsettiler,
Elbirliğiyle kurtuldu memleket,
Şiire yer kalmadı.

Çay, kahve, tütün...
Derken bastı rehâvet,
Belki de şişkebab şişirdi bizi,
Gazlı sular içildi sindirmek için.
Uykumuz kaçsın diye,
Sulu fıkralar anlatıldı,
Şiire yer kalmadı.

Şiir kuş ölüsü kirli sularda,
Çimenler üstünde gül kurusu...
Kim takar göğsüne bu solgun gülü?
Öyle yüksek sesli hatipler varken,
Delikanlıların kanı böyle kaynarken,
Kim diler âvâre bülbülü,
Şiire yer kalmadı.

Dün, bir kere daha öksüzdü şiir,
Perperişan evine döndü şair,
Yırttı bütün yarım evraklarını,
Katletti ne varsa şiire dair.
Siyaset, doktrin, moktrin,
Vesâir, vesâir,
Şiire yer kalmadı.

ÖYLE ERKEKLER VAR KI...

◆ M. Nihat Malkoç

Erkek var ki sebatkâr, evinin direğidir
Erkek var ki can dostu, eşinin yüreğidir

Erkek var ki eğitimci; ilim ehli, âlimdir
Erkek var ki dayakçı; şiddet ehli, zalimdir

Erkek var ki pinekler, kahve köşelerinde
Erkek var ki zevk arar, içki şişelerinde

Erkek var ki bakar kör, bilmez evin yolunu
Erkek var ki güçlüdür, bükemezler kolunu

Erkek var ki öfkeli, barut fıçısı gibi
Erkek var ki kuyudur, görünmez derin dibi

Erkek var ki sureta bakar 'insan' sanırsın
Erkek var ki kördüğüm, yaşadıkça tanırsın

Erkek var ki sorumlu, sadıktır yuvasına
Erkek var ki haylazdır, gitmeli havasına

Erkek var ki evinin, yuvasının gülüdür
Erkek var ki ruhsuzdur, hakikatte ölüdür

Erkek var ki merhamet, yağmur yüklü buluttur
Erkek var ki huzurdur, yarınlara umuttur

Erkek var ki dermandır, dertlerine çaredir
Erkek var ki hastalık, yüreklerde yâredir

Erkek var ki koşmakta, helâl rızık peşinde
Erkek var ki cenneti, arar bulur eşinde

Erkek var ki haramda, dışardadır gözleri
Erkek var ki yalancı, güven vermez sözleri

Erkek var ki yol alır, inancının izinde
Erkek var ki tıynetsiz, meymenet yok yüzünde

Erkek var ki durulmaz, hâlâ arayıştadır
Erkek var ki baharda, içi karakıştadır

Erkek var ki duygusal, dilediğince döndür
Erkek var ki hayatta gidilecek tek yöndür

A ş ı k k a r a

Hayâli kayalı hakkında dayalı dergi

Yapımcı: *Tayyib Almaca* Yönetmen: *Mehmet Pektaş* Set Amiri: *Halit Yıldırım*

Sosyal Medya Ulağı: *Tuğrul Karahan* Afiş: *Yasin Mortaş*

Muhabbet Adresi: *Onikişubat Belediyesi Sosyal Yardım Müdürlüğü Kahramanmaraş*

Sesleşme: *0535 391 92 50* Dükkân: *www.acikkara.com* e-mektup: *acikkaradergietg@gmail.com*

24. Sayı Şubat 2020 ISSN-0106417 (edergi)

ÇIKSIN -ÇIKMASIN (TERS -DÜZ DEYİŞME)

◆ Tayyib Atmaca

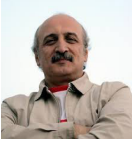
Kalbini kalbime yasla göreyim
Atmıyorsa bari dalak çıkmasın
Yer göster gönlümü nere sereyim
Kestiğin kavunlar kelek çıkmasın

Öyle sakatlatlı bir şiir yaz ki
İçinden böbrekle dalak da çıksın
Manav dükkânından şiir çıkmaz ki
Elma armut karpuz çilek de çıksın

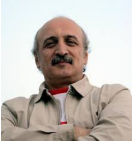
Ne alırsın ne satarsın ne diye
Sakın kârı yükleme ha kediye
İlham perisinden umup hediye
Gözün yâr gözlerken ulak çıkmasın

Ruhuma bir serin rüzgâr estirsin
Gönül toprağında gonca bitirsin
Yeter ki dostumdan selam getirsin
Razıyım bahtıma ulak da çıksın

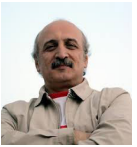
Bir sözüm taş olur diğeri kaya
Sen şeker sanarak atma ha çaya
Misina atarsın bulanık suya
Oltanın ucunda malak çıkmasın

Benim sözüm pamuk seninki kaya
Hiçbir zaman şeker atmam ki çaya
Hayatımda olta salmadım suya
Sen iste denizden malak da çıksın

Halep nerde sen arşınla gezersin
Yâr gelen yollara diken dökersin
Bazen âşık bazen şair yazarsın
Ham sözün sırtında şelek çıkmasın

Ben sözümü pişirir de söylerim
Kafdağı'ndan aşırır da söylerim
Kalbe aşkı düşürür de söylerim
Dost olsun sırtıma şelek de çıksın

Yâr nerde sen nerde gönül güdersin
Hay'dan geldin yarın Hu'ya gidersin
Sabrın meyvesini bir gün tadarsın
Bağrına bastığın külek çıkmasın

◆ Tacettin Şimşek

Hay'dan geldim elbet Hu'ya giderim
Farz et ki sakayım suya giderim
Düğüne derneğe toya giderim
Soframa bal dolu külek de çıksın

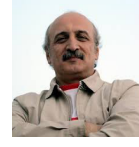
Giderken yanına yoldaş olayım
Bahri olup ummanına dalayım
Sen konuş dinleyip ilham alayım
Har sanıp korktuğun külek¹ çıkmasın

Gel başım üstüne gözüm üstüne
Muhabbet dizmişim özüm üstüne
Söz yürütme artık sözüm üstüne
İçinden o soğuk külek de çıksın

Canım kurban kadir kıymet bilene
Yetkin sözü dilim dilim dilene
Sipariş vermişsin gidip gelene
Cere diye aldın tuluk çıkmasın

Şefkatmiş yüreğin ışığı meğer
Dost için canını vermeye değer
Zemzem suyu varsa içinde eğer
Koy cere de çıksın tuluk da çıksın

Sözü ezer badem şeker edersin
Bazen gönül koyar çeker gidersin
Kazanı kaynatır döker gidersin
Pişirdiğin tavuk culuk çıkmasın

Ne bana sitem et ne beni şişir
Bu oyun uzadı bence yetişir
Hindi eti sevmem ama sen pişir
Senin için yerim culuk da çıksın

Atmaca sofrasın ortaya serer
Dostum var diyerek göğsünü gerer
Bazen serçelerle yarenlik eder
Pegasus sandığın gölük çıkmasın

Şimşek'im kartalım göklerden indim
Sevmeyi kendime ilke edindim
Pegasus da neymiş Tulpar'a bindim
Sana yilkı çıksın gölük de çıksın

1 külek: (Azerbaycan Türkçesinde)
Rüzgâr

ŞİİR İŞLERİ

◆ Şakir Şükür

Ne kolaymış şu şiir yazma işi
Dört kelimeyi yan yana getirdim
Ne kolaymış şu şiir yazma işi
Sonuna bir de kafiye ekledim

Sıra olup tekmil verdi imgeler
Selam çaktı karşıma geçip redifler
Ölçtüm biçtim, kırpıldı fazla harfler
Ne kolaymış şu şiir yazma işi

Gece yarısı uyku tutmayınca
Balkona çıkıp cigara yakınca
İlham perisi gelip sokulunca
Ne kolaymış şu şiir yazma işi

Yetmişlere açıldı düş kapısı
Karşıma çıktı bizim komşu kızı
Güldü, şişirip patlattı sakızı
Ne kolaymış şu şiir yazma işi

Bütün mahalle yanıktı Canan'a
Gerdanı açık çıktı mı balkona
Yapıştırdık Şevrolet'in camına
Ne kolaymış şu şiir yazma işi

Ferdi'yi Orhan'ı koyup pikaba
"Huzurum Kalmadı", "Batsın Bu Dünya"
Nara attım zillinin sokağında
Ne kolaymış şu şiir yazma işi

Anası ile pazara çıkardı
Bütün gençleri peşine takardı
Dönüp dönüp arkasına bakardı
Ne kolaymış şu şiir yazma işi

Yarı çıplak düşlerimi süslerdi
"Yaklaş yiğidim!" diye gülümserdi
Tam sarılırken başçavuş "Kalk!" derdi
Ne kolaymış şu şiir yazma işi

Saçını savurur rüzgâra karşı
Nice canlar yakar bir göz kırpışı
Şakir'in gönlüne attı ataşı
Ne kolaymış şu şiir yazma işi

İŞTE HALİMİZ

◆ Ali Atar (Kahyaoğlu)

Bastılar dünyanın ayar yerine
Ortalığı vıcık vıcık yaptılar
Koydular bizleri hıyar yerine
Bulanık su ile cacık yaptılar

Kimi hırsız kimi haydut oldular
Şeytanın yattığı yeri buldular
Yumurtayı anasından aldılar
Horozun altında cücük yaptılar

Kimi ağa kimi paşa kimi bey
Yedikleri bal, yağ, içtikleri mey
Buldular cırcıvık acaip bir şey
Silikon dediler cicik yaptılar

Kimisi der biz düzene uymuştuk
Güya işimizi yola koymuştuk
At etinden pastırmayı duymuştuk
Eşşegin etinden sucuk yaptılar

Kahyaoğlu var mı? doğru söz gibi
Hayat olmuş ayaz gibi buz gibi
Dünyanın nüfusu sanki az gibi
Birde tüp bebekten çocuk yaptılar

HAMARAT KIZ

◆ Lütfi Bilir

Evde yalnızdılar. Anneleri, tarhana yoğurmasına yardım etmek için komşuya gitmişti. Giderken de kızlarına:

-“Kızlar, evden dışarı çıkmayın!” diye tembihte bulundu. Ama büyük kızı Zeynep atıvermişti hemen:

-“Anne kardeşimin saçını tarayıp, örebilir miyim bugün?” diye sordu. Annesi:

-“Tamam kızım, yalnız, yavaşça tara, incitme kardeşini tamam mı?”

-“Tamam anneciğim, dikkat ederim. Kardeşimin saçını ördükten sonra, evi de süpüreyim mi?”

-“Süpür benim hamarat kızım, süpür.”

-“Sonra da etrafı toparlarsınız anne, olur mu?”

-“Olur kızım, olur. Bugün bana iş bırakmayacak-sın anlaşılın. Hadi ben gidiyorum.”

Annesi gittikten sonra kardeşi Esmâ'ya, sedirin ön kısmını işaret ederek:

-“Esmâ sen şöyle otur da ben tarağı getireyim gü-lüm.”

Esmâ ablasının gösterdiği yere oturup beklemeye başladı. Biraz sonra ablası bir elinde su tası, diğer elinde tahta tarakla çıkıp geldi ve Esmâ'nın arkasına oturdu. Tıpkı annesinin yaptığı gibi tarağı her defasında suya daldırarak kardeşinin saçını taramaya başladı. Arada bir:

-“Acımıyor değil mi kardeşim?” diye soruyordu. Esmâ, “acımıyor” anlamında omuzlarını yukarı kaldırarak cevap veriyordu. Tarama işlemi bittikten sonra, acemi elleriyle Esmâ'nın iki omuzuna düşen iki de örgü yaptı, sonra da:

-“Haydi aynada bak bakalım, beğenecek misin?”

Esmâ, evdeki tek ayna olan annesinin yatak odasındaki konsolun üzerindeki aynaya bakmak üzere odaya girdi, Zeynep de arkasından... Esmâ yatağın üzerine çıkarak aynada saçlarına baktı, beliklerini ellerine alarak bir sağa bir sola dönüp örgülerine baktı. Ablası:

-“Güzel olmuş değil mi?”

Esmâ yine “evet” anlamında başını öne doğru sallayarak yataktan aşağıya indi.

-“Haydi, şimdi de evi süpürelim. Ben süpüreyim sen de beni izle ve öğren.” dedi abla.

Çalı süpürgenin sapını tek eliyle kavrayamıyor, iki eliyle birden tutarak çardakları süpürüyor, kardeşi de peşi sıra dolaşıyordu. Eh sonunda bu iş de bitmişti. Sonra evi dolaşp, annesinin her gün yaptığı işleri yaptı. Sedir yastıklarının düzeltilmesi, yer minderlerinin katlanıp her zamanki yerine konul-

ması, çiçeklerin sulanması... Bunlar da tamamı. Fırsat bu fırsattı, daha fazla iş yapıp annesini daha mutlu etmek istiyordu. Kilere yöneldi, kardeşi de peşinden... Bulgur torbasının, döğme torbasının, ekmek tablasının ağzının kapalı olup olmadığını kontrol etti. Bir kenarda duran, yarılanmış beyaz şeker torbası gözüne ilişti. Yanına vardı ve ağzının açık olup olmadığını kontrol etmek isterken bir ne görsün, beyaz çuvalın içinden sarı bir ip sarkıyor yere. Torbanın ağzını açıp bu ipin ne olduğunu anlamak istedi. Torbanın içi sarı karınca kaynıyordu. İp zannettiği şey de, karınca kervanıydı. Telaşlandı haliyle. Şimdi ne yapmalıydı? Karıncalar öyle ayıklanacak gibi değildi. Üstelik kendisi de korkuyordu onlara dokunmaya. Bu işi de başarıyla yaparsa, annesinin çok mutlu olacağı kesindi. “Aferin benim akıllı kızıma.” deyip onu kutlayacak, akşam babası eve geldiğinde ona anlatacak, ertesi günlerde de gururla komşularına anlatacaktı. Evet evet, annesi gelmeden bu işi de halletmeliydi. Aklına bir fikir geldi. Annesinin çoğu kez, pirinci kabuğundan temizlerken yaptığı gibi yapmalıydı. Hemen koşar adım mutfığa gidip en büyük leğeni buldu. Leğeni çeşmenin altına koyup musluğu sonuna kadar açtı. Kısa bir süre sonra leğen suyla doldu. Hemen kilere koştu, Esmâ da peşinden... Torbanın karıncasız ucundan tutup yerde sürümeye çalışırken Esmâ'ya:

-“Esmâ, gülüm, sen de torbanın arkasından iterek bana yardımcı ol.”

İkisi birlikte ıhlayarak, tıslayarak çuvalı leğenin yanına kadar sürüklediler. Çuvalın ağzını leğene dayayıp yavaş yavaş içine boşaltmaya başladı. Çuvaldaki şeker azaldıkça daha rahat kaldırarak tamamını boca etti leğene. İşe yaramıştı, tıpkı annesinin pirinç yıkarken pirincin kabuklarının suyun yüzüne çıkması gibi karıncalar da suyun üstünde yüzüyor, taşan suyla leğenin dışına dökülüyordu. Şimdi, yine annesinin yaptığı gibi leğenin içini karıştırıp, altta kalan karıncaların da suyun yüzüne çıkmasını sağlaması gerekti. Gitti, mutfaktan uzun saplı tahta kepçeyi kaptı geldi. Kepçeyle karıştırdıkça daha çok karınca çıkıyordu suyun yüzüne. Gururla dönüp kardeşine:

-“Ablanla ne kadar gurur duysan az, gülüm. Göreceksin annemiz de duyacak.” dedi.

KURULSUN DİVAN

◆ Sezai Çiçek

Dilekçem arz ettim hakimim sana
Başka ne yapayım bilemem inan
Sakın ha davamı atma yabana
Müşkilimi yazdım kurulsun divan

Kağıt kalem şahit mağdurum işte
Diyorlar hakkını alırsın düşte
Mevzuatı şekli birazcık aş da
Davalıya kızdım kurulsun divan

Tezkereye cevap tanığa beyan
Evraklar karışmış deriz elaman
Bu gidişle kalmaz dizlerde derman
Uzayacak sezdim kurulsun divan

Karşı taraf acar kumpas kuruyor
Haksız ama haklı gibi duruyor
Her celsede sizi, bizi yoruyor
Ben bu işten bezdim kurulsun divan

Duruşmaya gelmez mazeret vermiş
Bana ne uzarsa uzasın dermiş
Yazdığıyla yine herkesi germiş
Muhabatı süzdüm kurulsun divan

Mübaşir çağırılmaz unutmuş sandım
Nedense bu işe şaşırardım kaldım
Yargıç raporluymuş efkâra daldım
Evrakımı dizdim kurulsun divan

Dilekçeler tamam duruşma gelmez
Avukat paracı hiç yüzü gülmez
Adalet nerede burayı bilmez
Ben beni ezdim kurulsun divan

Rapora giderse dosya gelmiyor
Bilirkişi dersen sonuç bilmiyor
Nedense garibin yüzü gülmüyor
Bitmez dava azdım kurulsun divan

Adli tıp davaya olmuyor çare
Davacı ne yapsın kalmış biçare
Bakanlık mı o da hepten avare
Derdim suya çizdim kurulsun divan

Söyledik olmadı yazdık olmadı
Delil diye neler verdik almadı
Bırak yakam dedim beni salmadı
Say ki kırık sazdım kurulsun divan

Savcı tutukla der vekil tahliye
Müşteki bekler ne oldu diye
Sanığın isteği sanki hediye
Bu dosyadan sızdım kurulsun divan

AŞK SOFRASI

◆ Fatih Kandemir

Bugün aşk soframı sevdiğim kursun
Ne yer ne içerim sorsun da gelsin
İki mum yaksın da karşımda dursun
Loş ışıktaki yüzüm görsün de gelsin

Köpüklü ayranım testide gelsin
Peynirli böreğim tepside gelsin
Çok ise güzeller hepsi de gelsin
Yağlı katmere bal sürsün de gelsin

Çaylarım porselen bardağa dolsun
Yâr şeker yerine parmağın dalsın
Tadını parmağın tadından alsın
İki de yumurta kırsın da gelsin

Kemahlı severmiş yaprak sarmasın
Tabağına düşmüş saçın sırmasın
Közlenmiş biberle sac kavurmasın
Yâr lavaş ekmeğe sarsın da gelsin

BAL DERLER BİZDE

◆ Rabia Barış

Çatıya dam başı, köşeye duluk,
Hamarata, cabbar, şaşkına uluk,
Düzenliye dilber, düşküne yoluk,
Küçük ormanlığa çal derler bizde.

Patatese kümpür, elmaya alma,
Havuca pürçüklü, temele dolma,
Lahanaya kelem, ekine yolma,
Hatmi çiçeğine gül derler bizde.

Çatkıya saç bağı, örgüye belik,
Yazmaya yemeni, patiğe kelik,
Duvarda açılan oyuğa delik,
Patika çıraya yol derler bizde.

Çekirdek avare, karpuz bostan,
Başörtüye şarpa, elbise fistan,
Güftelere ağıt, şiire destan,
Goyver de ününü, sal derler bizde.

Sundurmayaya hayat, salona sofa,
Huzura akıbet, sefaya safa,
İpekliye bala, kaşmire çufa,
Tatlı konuşana, bal derler bizde.

Kümesine kuytuluk, bacaya pece,
Hal hatır sormaya, derler ki nice,
Bugün dünden hallıcaım epeyce,
Garip salacaya, sal derler bizde.

Küçük dağa yamaç, koyağa kaklık,
Esmere pek kara, beyaza aklık,
Fukaraya miskin, obeze kıtlık,
Kırk bakla atmaya fal derler bizde.

Bileziğe cebe, topuza burma,
Çeşmeye subaşı, musluğa gurna,
Kekliğe kınalı, güzele durna,
Köçek oyununa zil derler bizde.

Çamaşıra köynek, gömleğe işlik,
Ön oda baharlık, dip oda kışlık,
Bebeye takılan önlüğe döşlük,
Bebek salyasına sel derler bizde.

Yıkanmaya çimme, nuzüle inme,
Özgürlüğe efe, korkuya sinme,
Hastaya marazlı, fersize dinme,
Dolaşan ağrıya yel derler bizde.

Nişliyon burada, vaa kele bacı,
Gara yel esiyo soğuk bek acı,
Karıştır macunu getir ilacı,
Telefon etmeye tel derler bizde.

Sahana kırpıklı, tepsiye sini,
Örgü ilmeğinde, say derler tini,
İriye alamet, ufağa mini,
Dibe çökmüş kile mil derler bizde.

Kol ağzına kolçak, içliğe delme,
Boz çuvala artmak, tahıla silme,
Düğümüne karanlık, çözüme bilme,
Ekmeği fakire böl derler bizde.

Köpeğe het derler, tavuğa kış kış,
Hitabet yerine, derler ki hiş hiş,
Nazlıdır bazısı çekerler pış pış,
Tepesiz horoza kel derler bizde.

Yüksek yere tümsek, çukura dere,
Öz tarlaya çayır, çayıra mere,
Yaniye, elleham, herhalde bire,
Hafifçe yokuşa bel derler bizde.

Ayakkabı papuç, palto sakoo,
Rüştü'ye Ürüştü, Fakı Fakoo,
Rauf'a İrayıf, Hakkı Hakoo,
Kandan olmayana el derler bizde.

Bordo, fesirengi, eflatuna mor,
Nar ateşe alaf, sönmüşüne kor,
Çökelek ak katık, kel peynire lor,
Koyu kırmızıya al derler bizde.

Şehluya şeşi beş, elaya çakır,
Yuvarlağa sitil, yayvana bakır,
Hamur leğeni teş, zayıf tam takır,
Geçmeyen paraya pul derler bizde.

Yeni dünya döngel, hafifse yengel,
Biraz godamansa çağırır sen gel,
Kafa bozulursa, tanımaz engel,
Tedirgin insana kıl derler bizde.

Ruha uruf derler selviye selbi,
İkramda bulunan, der hele gel bi,
Al kuzum bi yudum, tat şunu al bi,
İri yapıliya fil derler bizde.

İç başörtü erbi, dış örtü keten,
Hatic'e ye Haççe, Fatma'ya Faten,
Bilgindir toplumun nabzını tutan,
Biraz saf olana, mal derler bizde.

Yüreğim ağzımda, halım nolacak,
Hele bi yol söyle, böyle mi olcak,
Sıracalı yere kök mü salacak,
Kapat defterini, sil derler bizde.

Nişanlı yavuklu, severse havas,
Semizse pek acar, şişman güzel, has,
Düğün şenlik, muraz, matem kara yas,
Yatışan acıya, kül derler bizde.

Al başa sarılır aynalı tozak,
Gurbete gidene, derler pek uzak,
Kenevire kendir, haşhaşa kozak,
Gelin duvağına tül derler bizde.

Kıyafete kisbet, Salih'e Zali,
Sessize avanak, bilmişe deli,
Ham kavuna kelek, kaysı zerdeli,
Konuşamayana lal derler bizde.

Hoşlanmam yerine hazetmem derler,
Çocuğu, çoluğu, içten severler,
Kına gecesinde gelin överler,
Eski kıyafete çul derler bizde.

Kandile idare, lambaya ışık,
Meczuba divane, garibe aşık,
Kevgire ilistir, kaşığa gaşık,
Uzak akrabaya el derler bizde.

Uçağa teyyare, diğrene dirgen,
Yüklüğe örtülü, kaplığa sergen,
Hamileye yüklü, bekara ergen,
Hakiki libasa şal derler bizde.

Sapsız testi bocut, bardağa kupa,
Köşe yere bucak, ücraya sapa,
Kır merkebe eşek, yavruya sapa,
Ebe yumurtaya, fol derler bizde.

Geçen yıla bıldır, hatıla yunnak,
Otobüs tomafıl, güvece çanak,
İki katlı eve, şaşalı gonak,
Nilüfer ismine nil derler bizde.

Sahana kırpıklı, tavaya dığan,
Dığana kuyruklu, kap kacak sahan,
Çil yavrusu civciv, şahine doğan,
Yağmur baskınına sel derler bize.

Tezgahı kurarlar, ıstar başına,
Model dizdirirler kara döşeme,
Ağıtlar söylenir gelin eşeme,
Candan bezdirmeye yıl derler bizde.¹

Sözlükçe:

Dam başı: Çatı.

Duluk: Evin dışında bir köşe.

Yoluk: Dağınık Pejmürde.

Dolma: Bina yapmak için atılan temel.

Yolma: Ekinin tarladan toplanışı.

Çatki: Saçın birçok örülmüş beliklerini birbirine bağlayan saçbağı.

Kelik: Bebek ayakkabısı.

Delik: Eski evlerde dolap yerine kullanılan duvardaki oyuk.

Göyver: Sesini gittiği yere kadar salmak.

Kuytuluk: Açık alanda baca vazifesi gören yer.

Topuz: Topuz burmalı gümüş bilezik.

Nişliyon: Ne yapıyorsun.

Galan: Bir hitap şekli.

Kırpıklı: Bir tür sahan.

Kil: Eskiden çamaşır yıkarken kullanılan bir madde.

Kolçak: Kirilenmesini önlemek için kol ağzına takılan bir parça.

Delme: Çamaşırın üstüne kıyafetin içine giyilen küçük bir giyecek.

Sıracalı: Hastalıklı, marazlı.

Acar: İri yarı.

Muraz: Murat almak.

Yıl: Yılmak, candan bezmek.

Tozak: Gelin başına sarılan duvak.

¹ Burada kaleme aldığım sözcükler kırk yıl ve daha önceki yıllara aittir, sözcüklerin anakaynağı Emirdağ, Gömü, Yüreğil ve Bağlıca'dır. Esas olarak Emirdağ ve çevresini kapsar. İki binli yıllarda tüm Türkiye'de olduğu gibi benim yöremde de oldukça güzel Türkçe konuşuluyor. Ben, bir şair olarak belleğimdeki kalan yöre dilimizi gelecek nesillere bilgi olsun diye şiirleştirdim.

ZILLIMA HAPAZA VE SİZİ GİDİ GUCURLAR

◆ Arif Bilgin

Bir tatil günü çocuklar, anasının pişirdiği düür-
cük şorası ile tuzlanmış turp ve açık ekmeğe dü-
rılmış pendirden oluşan zabah yimeani yir yimez
sokağa fırladılar.

Oyun kurmak için kim var kim yok kolaçan et-
meye fırsat kalmadan anlaşmışlar gibi öteki döllere
de birer ikişer bitiverdiler mahallenin ortasında.

Mevsime göre oyunları değışirdi. Bu değışikliğe
uymadıkları da olurdu elbette. Yalak, nanakeş, ho-
ruhoppu, löddük, süleke, minevara/mullavara, çe-
lik-çomak, ayakkabı fırlatma gibi oyunlardan biri-
ni oynamayı düşünüyorlardı, ayakkabı fırlatmayı
seçtiler o gün. Önce en iyi oynayanlardan iki lider
seçildi. Onlar da takım oluşturmak üzere karşı
karşıya geçip ayaklaşmaya başladılar.

Ayaklaşma şöyle yapıldı: İki kişi yüz yüze ba-
karak arada beş altı metre olacak kadar geri geri
giderek açılırlar. Sonra biri bir ayağının topuğunu
öteki ayağının burnuna değıdirip durur, aynı ha-
reketi öteki de yapar. Sonra öncekine sıra gelir ve
böylece devam eder. Hangisi, sıra gelince hareket
ettirdiği ayağını rakibinin ayağına değıdirmişse
ayaklaşmayı o kazanır. İlk adam seçme hakkını
elde eder. Teker teker önce kazanan sonra kaybe-
den seçerek herkes paylaşılır.

Eğer oyun kurmaya adam yetmiyorsa, dışarı çık-
mamış arkadaşlarından birini çağırırlar.

Çağırarak olan kızlar ise arkadaşlarının kapısına
varırlar ve açık gördükleri pencereye yönelerek hep
bir ağızdan o kızın adını söyleyerek başlamak şar-
tıyla şöyle bağırırlardı:

- “Canan Hanım
Papıcı yarım
Çık dışarı
Oynayalım.”

O zaman, kızlarla erkekler birlikte oynamazlar-
dı. Eğer bir erkek reddedildiği halde kızların oyu-
nuna girmekte ısrar ederse hep bir ağızdan o çekip
gidinceye kadar şöyle vazgeçirmeye çalışırlardı:

- “Gızlar içinde oğlan eşsek...”

Erkekler, arkadaşlarını çağırarakları zaman hep
birlikte giderler ve içlerinden biri kapıyı zerzesini
vurarak çalar. Eğer tam da bekledikleri arkadaşları
kapıyı açmışsa veya pencereden, örtmeden ya da
damdan “Kim o?” dercesine bakmışsa, seslenmeler
birbirine karışırdı:

-“Ne duruyon oolum?”

-“Oynayıcık tama, unuttuu?”

-“Gelsene la daha ne bahıyon ordan?”

Almadan gitmezlerdi. Beklemeleri uzun sürerse
-biraz da tecrübeleriyle- tersliği sezerler ve baba-
sı işte olduğuna göre annesinin salmadığını anla-
yarak tekrar kapıya vururlar ve duyuracaklarına
emin olarak seslenirler:

-“Meyrem abla gı.. Ali’ye de de gelsin heeri!”

-“Meyrem ablaa, amman gı, ıcık oynayınca geri
getsin gı!”

Meryem Hanım sertçe kapıyı açar ve azgın bir
yüzle kapıya çıkar ellerinden kurtulmak için ‘o de-
alden’ azarlayarak onları kovmak ister:

-“Gedin hele şurdan; Ali’nin ıcık işi var.”

Artık anlamışlardır, iş ne edip edip Meryem Ha-
nım’ı razı etmeye kalmış; arka arkaya, konuşmalar,
sıra beklemeden yalvarmalar başlar:

-“Meyrem deyze yav, ötean da çırınca salmadıy-
dın; boyuz sal gı!”

-“İcıcık oyayınca nooluyor sanki dölüyün sırsı
mı soyuluyor?”

-“Amman Meyrem abla, boyuz sal bir daha sal-
ma, amman gı!”

Bazılarının yarı şaka yarı tehdit savurduğu bile
duyulur:

-“Bak valla salmazsan şo büyük camı gırarım
haa!”

Ondan etkilenen yeğenin sesi duyulur:

-“Bir daha çarşıya salan dur; anam babam bir gı-
lın üstünde yunsun ki getmem, hıh!”

-“Amman Meyrem abla.. Tama saa Cahan’dan su
getirdiydim; valla gene getiririm.”

Meryem Hanım’ın sabrı taşmıştır. Söylenenlerin
kimini umursamazken kimine üzölmüştür. Yine
de onların çocuk olduğunu unutmaz, ama daha
ciddileşip daha sertleşerek hepsini birden azarla-
ma ile sitem karışık şöyle zavırlar:

-“Gedin hele şurdan pisik enikleri gimi ne her bi-
riiz bir yandan çenileyip duruyorsuuz!”

Daha hersini alamamıştır; son konuşana döne-
rek içini boşaltır:

-“Ula gucur, de baam, su getirdiyse ben de saa
bir cep tut gurusu vermedim mi ilea? Hay ılıma-
dan ahıdasın e mi? Aman anaam şu Zeboo’nun
dölleriynen de heç baş edilmeyici ke!”

Sonunda iki şey olurdu. Ya Ali’yi alırlardı ya da
örtmeden aşığı üstlerine dökölmek üzere olan ya-
rım kova sudan kaçarak umutlarını keserlerdi.

Çocuk işte...

Evet, çocuk da onların dünyası zannedildiğinden daha geniş ve zengindir. Ellerindeki elemanlara göre değişik oyun kurmasını bilirler. Tek kişi değillerse hiç oyunsuz kalmazlar. O tek kişi bile kendini eğlendirecek bir şey bulur.

Üç beş dakika sonra, bir koşuşturma, bir çılgılık doldurur mahalleyi. Bu seslerden hasta, sinirleri yıpranmış yaşlıların bir kısmı rahatsız olsa da anne babaların çoğu memnundur; çünkü çocuklarının sesleri geliyorsa, ağlamadan kavgasız, küfürsüz geliyorsa korkacak bir şey yok demektir eğer sesleri bir süre kesilirse asıl o zaman içlerine bir korku düşer ve birçok annenin başarısını pencerenin demir parmaklığının aralığına sığmayacağını bile bile adeta zorla sığdıracakmış gibi yapıştırıp dışarı bakındıkları ve gördüğü ilk çocuğa seslendiği görülür:

-“Ula Sebaaddin, döller nirede; Ahmet nirede?”

Sabahattin, az önceki oyundan zıllıyarak kenara çıkmasının ‘hey hey!’ ile cevap verir:

-“Ne biliyim yav! Teladgilin itine bir davar iti çökük de onu govmaya geddilerdi.”

Çok sürmez az sonra ekip halinde bir iş başarmanın gururuyla ve yaptıklarını ballandıra ballandıra, sanki yanındakiler bilmiyormuş gibi birbirlerine anlatarak gelirler.

Yunus, gelirken Atıf’ın yaptığına akıl erdirememiş gibi aynı cümlesini üçüncü defadır tekrar etmektedir:

-“Ula yoorum döller, davar iti Çolaa (Çolak, Talatgilin köpeğinin adıdır) boğarken, Atif’in şeyle nişan alıp addı yımırta gadar daş, gafasına tanga da deadiydi, eşşek gadar davar iti nasıl yere yuvarlandı hee!”

Cümlesini bitirir bitirmez Nazmi yetişemezlerse ne olacağını söyledi:

-“Taşı yidiydi gahar gakmaz tivileyip gaçdı getdi, amma gaçmasaydı biz o gudurmuş it azmanının elinden Çolaa gurtaramazdık yoorum!”

Oyun alanlarına dönen gurup, bir temel taşının üstünde süklüm püklüm oturan Sebahattin’i görürler. Elindeki bir helke kulpu ile tozu gubarı karıştırıyordu. Az önce zıllımuş/oyunbozanlık yapmıştı. Pişman olduğu belliydi. Onlara bakarak tebessüm ediyor, “Nireyeaçir geddiiz la?” diye soruyordu. Hatasını unutturmaya çalışıyordu; öyle ya o oyun bitmiş olan olmuştu.

Sabahattin böyle oyun bozuculuğu çok yapardı, yani sık sık zıllırdı. Yarım kalırdı oyunları, çok canları sıkılırdı. “Valla bir daha yapmam, anam babam bir gılın üstünde yunsun ki bir daha yapmam.” derdi ama tam yenileceğini anladığı zaman

gene yapardı. Çocuklar, onu görünce biraz önce oynadıkları oyunu bozduğu akıllarına düştü. Üstelik Çolak’ı kurtarmak için kendilerine katılmamıştı. Ona ders vermek istiyorlardı. Kaş göz işaretiyle, yakın olanlar fısıldaşarak anlaştılar ve hep bir ağızdan böyle zıllıyanları kınamak, pişman etmek için söylenen tekerlemeyi bağırarak söylemeye başladılar:

“Zıllı zıllı zıdana
Beş boynuzu budana
Zıllıya köynek biçerler
Yan cebine s.ç.rlar¹”

Öfkeleri yatışınca, her zamanki gibi yeni bir oyun kurmak üzere toplaşırılar.

Bu sırada elindeki hapazanın² kalanını bitirmek için ısırıldığı her lokmayı adeta çiğnemededen yutan Ali de gelip gucurların içine katılmıştır bile.

¹ Bu saymacayı kıymetli dost, iyi insan, Em. Öğretmen Mustafa Kar hatırlatmıştır.

² Hapaza: (Hateze diyen de var.) Yenilmek üzere çöpe takılan pişmiş pancara denir. Tarhana çorbasının içine tarhananın ekşiliğini alsın ve tatlandırın diye pancarla birlikte pişirilir. Tencereye pancar büyüklüğüne göre diklemesine ikiye veya dörde bölünerek konurdu. Pişen pancarlar hem sıcak hem de çorba bulaşığı olduğundan, çatal da henüz her evde keşfedilmediğinden(!) uzunca bir çöpe takılır ve çoğu zaman da yemekten sonra ya da ara öğün olarak evin balkonunda, damında, örtmesinde yenirdi. Böyle çöp takılı pişmiş pancara hapaza/hateze denirdi.

EMEKLİ MEBUSLAR KIRAATHANESİ/dört (Libya Tezkeresi)

◆ Halit Yıldırım

O gün herkes pürdikkat meclis haberlerini izliyorlardı. Mecliste Libya tezkeresi görüşülüyordu. Tartışmalar ekrandan bizim kiraathaneye sıçramıştı. Bir anda kiraathane ikiye bölünmüştü. Eski Halk Partili vekiller bir tarafa oturmuşlar, eski Demirkıratlılar, Milliyetçi Köylü Partililer, Özalçılar bir taraf olmuştu. Hararet o kadar yüksekti ki artık kimsenin televizyona baktığı yoktu. Temel belki bu tartışmalar biter diye televizyonu kapatmıştı ama kimse bunun farkında değildi.

Mevzu, Libya'dan İstanbul Kanalı'na, oradan köprülere ve havaalanına kadar uzanmıştı. Bu esnada içeriye Reis Ceyhun Zeydan Bey de gelmişti. O gelince iş daha hararetlenmişti. Kendini bir anda bir tartışmanın ortasında bulan Ceyhun Bey mecburen kürsüye oturmuş elindeki tokmağı ha bire masanın üzerindeki zile vuruyor ve mütekait mebusları sükûnete davet ediyordu. Artık iş o kadar zıvanadan çıkmıştı ki ayağa kalktı ve tüm gücüyle "yeter!" diye bağırıldı. O esnada kısa bir sükûnet oldu. Sükûneti yine kendisi bozdu:

"Efendiler, madem mühim bir mevzuyu tartışacağız o zaman kendimize yakışan bir şekilde yapalım. Konu hakkında bir toplantı tertip edelim. Görüşlerimizi bir rapor haline getirip mevcut siyasi partilere bir deklarasyon olarak gönderelim. Diyelim ki eski mebuslar olarak bu konudaki görüşlerimiz budur. Kiraathane bir anda meclis düzenine geçmişti. Ben de mecburen Reis'in yanındaki yerimi aldım.

Genel Kurulu başlatmak üzere hemen bir takrir geldi. Ben takriri okumaya başladım.

"Mütekaid Mebusan Meclisi Raiyaseti'ne

Memleketimizde meri olan Mecilis-i Mebusan'da bu günlerde görüşülmek üzere olan Libya tezkeresi hakkında görüşlerimizin serdedilmesi ve çıkan sonuçları mevcut siyasi fırkalar ile teati etmenin memleketin hayrına olacağı, bunun menafiinin ekser ve elzem olduğundan bir görüşme açılması hususunu arz ederiz.

İhsan Cansız, Eski Elaziz Mebusu ve Cefai Kaplan, Adana Mebusu"

Yapılan oylama sonucunda genel görüşme açılması oy birliği ile kabul edildi.

Takrir sahipleri adına İhsan Cansız kürsüye geldi. İhsan Cansız:

"Efendiler!" Cevdet Celal sıra kapaklarına vurarak:

"Efendi diye eskiden dönme cıfıtlara hitap edilirdi. Doğru konuş." Ayhan Fırtına sıra kapaklarına daha şiddetli vurarak:

"Hatibe sataşma var. Reis Bey müdahale edilsin." Reis Ceyhun Zeydan elindeki tokmağı masaya vurarak:

"Lütfen hatibin sözünü kesmeyelim." İhsan Cansız:

"Efendiler!" Cevdet Celal, yine sıra kapaklarına vurarak:

"Efendi babandır!" İhsan Cansız:

"Benim rahmetli babam efendi adamdı." Cevdet Celal:

"Bu bir itiraftır. Senin baban Sebatayist mi?" Ayhan Fırtına sıra kapaklarına şiddetli vurarak:

"Hatibin babasına hakaret edilmiştir." Cevdet Celal:

"Sabatayistlik bir iftira mevzuu mudur, iftihar mevzuu mudur?" İhsan Cansız:

"Dönmelik sana yakışır, döne herif. Kaç parti değiştirdiğini unutmamak." Reis Ceyhun Zeydan elindeki tokmağı masaya vurarak:

"Lütfen fırka hatipleri birbirlerine laf atmasınlar. Buyurun İhsan Bey." Cevdet Celal yine sıra kapaklarına vurarak:

"Burada bana söz hakkı doğmuştur. Şahsıma hakaret ve iftira edilmiş. Reis Bey bunu kulak ardı edemezsiniz." Reis Cansız:

"Size de sıra gelecek, o zaman konuşursunuz efendim. Lütfen hatip takrir hakkında bir açıklama yapın. Artık müsaade edin lütfen." İhsan Cansız:

"Beyler, bu kadar çok sözümü keserseniz ben de ne diyeceğimi unuturum. Bugün burada Libya'ya asker gönderilmesi meselesini görüşmek istiyoruz. Malum-ı aliniz mevcut hükümet Libya meşru hükümeti ile yapmış olduğu anlaşma gereği buraya asker gönderip milli menfaatlerimizi muhafaza amacı gütmektedir. Bizler de bu olumlu adımı destekliyoruz. Desteklemeliyiz. Kahraman Mehmetçiğin bu desteği arkasına alması ve gönül rahatlığı ile vazifesini icra etmesi gerekir. Masada olmazsanız kaale alınmazsınız." Soner Darıca:

"Türk askerini Fizan'a sürmeye kimsenin gücü yetmez." İhsan Cansız:

"Haşa bu nasıl lakırdıdır? Türk askeri orada milli menfaatleri muhafaza ve müdafaa için bulunacaktır." Cevdet Celal yine sıra kapaklarına vurarak:

"Sen git, sen git!" Ayhan Fırtına sıra kapaklarına şiddetle vurarak:

"Hatip tam otuz sene bu memleketin ordusunda görev icra etmiştir. Eğer Ersun Paşa'ya kumpas kurulmasaydı paşalığa kadar terfi edecek iken dar-

becilerin ayak oyunları ile kurmay albaylıktan te-
kaüde ayrılmıştır. Görev verildiği takdirde yaşına
başına bakmadan bu göreve sayın hatip seve seve
gider. Ona laf yetiştireceğine sen git önce zorunlu
askerlik hizmetini icra et. Sahte çürük seni!” Cev-
det Celal yine sıra kapaklarına vurarak:

-“Ben sahte çürük raporu almadım. Sağ işaret
parmağım koptuğu için çürük aldım.” Ayhan Fır-
tına:

-“Sıra kapaklarına vururken hiç parmaklarım
kısa demiyon. Geçen konserde darbukayı da inle-
tiyordun.” Cevdet Celal:

-“Sanki sen çalmadın. O başka bu başka.” Reis
Cumhur Zeydan:

-“Beyler, beyler!” İhsan Cansız:

-“Bu zihniyet çürüktür, illetlidir.” Cevdet Celal:

-“Zihniyet değil parmak, parmak!” İhsan Cansız:

-“Efendi, sizin parmağınız da zihniyetiniz de
çürük! Ne zaman bu memleketin hayrına çalışa-
caksınız. Müstemleke nazırlığı gibi çalışıyorsunuz.
Muhalefet olmak için muhalefetlik yapılmaz.” So-
ner Darıca:

-“Biz doğru muhalefet ettik. Bu ülkeyi babanızın
çiftliği gibi kullanamazsınız.” Ayhan Fırtına:

-“Memleketi babasının çiftliği gibi yöneten sizin
zihniyetinizdir.” Reis Cumhur Zeydan:

-“Beyler, beyler! Buyurun sayın hatip!” İhsan
Cansız:

-“Bu zihniye yola karşıdır, köprüye karşıdır, ha-
vaalanına karşıdır. Terakkiye karşıdır.” Cevdet Ce-
lal:

-“Biz yola değil yolsuzluğa karşıyız.” Ayhan Fır-
tına:

-“Yolsuz sizsiniz. Kırdığınız kırkı geçti. Takrir-i
sükûnlar ile irtikâplarınızı örttünüz. Memlekette
terör estirdiniz.” Reis Cumhur Zeydan:

-“Beyler, beyler! Buyurun sayın hatip!” İhsan
Cansız:

-“Bu zihniyet memlekete yapılan Keban Barajı’na
bile karşı çıktı. Bu kadar elektriği toprağa mı vere-
ceksiniz diye bağıyorlardı. İlk köprüye karşı çık-
tılar. Neymiş boğazın silüeti bozulmuş. Neymiş
ya köprüye gemiler çarparsaymış, ya Yunan İstan-
bul’u işgal ederse köprüden geçip tüm Anadolu’yu
işgal edermiş. Neymiş yıkılmış, neymiş hiç gere-
ği yokmuş, neymiş asma köprü mü olurmuş, ney-
miş buradan mutlu azınlık, zenginler geçecekmiş.
Şimdi de aynısınız.” Soner Darıca:

-“İstanbul’a yapılacak kanal ile İstanbul sular al-
tında kalacak. Denizi taşıracaksınız. Libya’da ne
işimiz var?” İhsan Cansız:

-“Orası bir zamanlar bizimdi. Ne çabuk unuttu-
nuz?” Cevdet Celal:

-“Suriye’de de aynı şeyi söylediniz.” İhsan Can-
sız:

-“Suriye ve özellikle Halep, Misak-ı Milli’nin bir
parçasıdır.” Soner Darıca:

-“Siz Misak-ı Milli’ye sahip çıkamazsınız. Siz
Misak-ı Milli’yi bilmiyorsunuz. Misak-ı Milli’de
bizim olmayan coğrafyalar yoktur. Siz Sevr’i savu-
nursunuz.” İhsan Cansız:

-“Sevr’i savunan namussuzdur. Asıl sen Misak-ı
Milli’yi bilmiyorsun.” Reis Cumhur Zeydan:

-“Beyler, beyler! Karşılıklı atışmayın.” İhsan
Cansız:

-“Biz Libya tezkeresini destekliyor memleketin
hayrına görüyoruz.” Reis Cumhur Zeydan:

-“Şimdi de karşı görüşte olanlar adına Cevdet
Celal’i kürsüye davet ediyorum.” Cevdet Celal:

-“Ben takrir hakkında konuşmak istemiyorum.
Hatip bana: “Dönek herif. Kaç parti değiştirdiğini
unutmadık” dedi.” Reis Cumhur Zeydan:

-“Her ne ise işte söyle ne söyleyeceksen.” Cevdet
Celal:

-“Efendiler!” Ayhan Fırtına:

-“Az evvel “Efendi diye eskiden dönme cıvıtlara
hitap edilirdi. Doğru konuş.” diyordun noldu?”
Cevdet Celal:

-“O demindi.” İhsan Cansız:

-“Ne yani hemen döndün mü sözünden? İşte sana
bu yüzden dönek dedim.” Cevdet Celal:

-“Bana dönek diyemezsiniz. Ben dün de muha-
liftim bu gün de muhalifim. Sadece birkaç parti
değiştirdim diye bana dönek diyemezsiniz. Şartlar
o zaman onu gerektirdi. O kadar!” Reis Cumhur
Zeydan:

-“Beyler, beyler! Karşılıklı atışmayın.” Cevdet
Celal:

-“Biz bu tezkereye de, havaalanına da, köprüye
de, kanala da karşıyız.” İhsan Cansız:

-“Bir tek haklı gerekçe söyle de biz de karşı ola-
lım.” Cevdet Celal:

-“Çünkü biz muhalefetiz. Bizim işimiz karşı çık-
mak.” Ayhan Fırtına:

-“Allah’tan hükümet değilsiniz.” Cevdet Celal:

-“Biz halimizden memnunuz. Muhalefet etmek
daha kolay. Biz hükümet olmaya da karşıyız.” Ay-
han Fırtına:

-“Sen kafayı yemişsin.” Cevdet Celal:

-“Reis Bey itiraz ediyorum. Ben kafayı yemedim.
Ama birleşime ara verelim.” Reis Cumhur Zeydan:

-“Nedenmiş o?” Cevdet Celal:

-“Neden olacak aklıktan birbirimizi yiyeceğiz
şimdi. Benim şekerim düştü. Artık bir yemek mo-
lası verelim.” Reis Cumhur Zeydan:

-“Yemek molası verilmesini oylarınıza sunuyo-
rum. Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiş-
tir. Birleşime üç saat ara veriyorum.”

KADROLU MUHTAR VIII (Fail-i Meçhul)

◆ Mehmet Pektaş

Sabah bir sesle uyandım. Birisi dışarıdan:

-“Muhtar emmi, muhtar emmi!” diye bağıriyordu. Kafamı pencereden dışarı uzattım. Cin Ali'nin oğlu Fatih'ti gelen.

-“Ne var len sabah sabah?” dedim.

-“Bubam Muhtar emmin ve arkadaşları kahvaltıya buyursun dedi.”

-“Allah Allah hangi dağda kurt öldü? Tamam yeğenim yeni kalkmışlar gelecekler de sen.” deyip çocuğu savdım. Serkan'ı kaldırdım, Cin Ali'nin bizi kahvaltıya çağırdığını söyledim. Serkan sinsi sinsi gülümsedi:

-“Ne yapacağız?” dedim.

-“İki numaralı plan.” dedi. Bunu duyunca ben de gülümsedim. Cin Ali, diğerlerinden daha kurnaz olduğundan aslında onu en sona bırakmayı düşünüyorduk. Bizi çağırarak aklımızdaki sırayı değiştirmemize yol açmıştı. Cin Ali hakkında Serkan'a daha önceden bilgiler vermiştim. Yol boyunca önemli gördüğüm noktaları tekrar ettim, onun ne kadar sinsi ne kadar içten pazarlıklı olduğunu hatırlattım. Serkan dersine çok iyi çalıştığından gayet sakin ve kendinden emindi.

Cin Ali bizi ta dış kapıda karşıladı. Birlikte üst kata çıktık. Sofra kurulmuş bir kuş sütü eksikti. Güzelce karnımızı doyurduk. Köydeki gelişmeleri sessiz sessiz takip eden Cin Ali'nin bizi kahvaltıya çağırması boşuna değildi, kendince olayın aslını astarını öğrenecekti. Belki onun da satabileceği şeyler vardı. Belki de Tırı Mahmut gibi bize bir şeyler teklif edecekti. Karnımız doyduktan sonra sofradan çekildik. Birer mindere iliştik. Çaylarımızı hüpürdetiyor havadan sudan konuşuyorduk.

Cin Ali konuyu antika işine getirdi:

-“İşinize yarayacak bir şeyler bulabildiniz mi bari?” Serdar, Cin Ali'nin merakını iyice çekmek için detaya inmeyip kısa ve net bir cevap verdi.

-“Eh bulduk üç beş şey.” Cin Ali, çayından birkaç yudum alıp kızına seslendi:

-“Kızım benim cigarayla çakmağı al gel, bir de çayları tazele.” Çaylar tazelandı, cigara ile çakmak geldi. Cin Ali, sağ elindeki paketi hafifçe diğer eline vurup sigaraların ucunun dışarı çıkmasını sağladıktan sonra bize uzattı. Sonra dizlerinin üzerinde karşımıza kadar geldi, elini siper edip çakmağı çaktı. Sigaralarımızı yakıp dumanı savurduk. Cin Ali kalktığı yere oturdu, bir cigara da kendisi yakıp alçak pencereden dışarıya doğru baktı. Konuya nasıl gireceğini düşünüyor olmalıydı. Bir anda

bize dönüp:

-“Yahu gerçekten bu işte para var mı?” dedi. Serkan:

-“Hem de nasıl, böyle şeyler İstanbul'da kapış kapış gidiyor.” dedi. Cin Ali sinsi sinsi gülümsedi:

-“Bırak canım şimdi. Bizim de var sağda solda tanıdıklarımız. Hele anlat bakalım sen neyin peşindesin?” dedi. Serkan'la birbirimize baktık. Serkan tedirgin bir tavırla:

-“Neyin peşinde olacağım ki? Ben aslında buraya fotoğraf çekmeye geldim.” dedi. Cin Ali'nin gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı:

-“Serkan Bey, fotoğraf çekmeye mi geldin, antika almaya mı yoksa başka şeye mi bir karar ver.” dedi. Serkan, bana ters ters baktı, sert bir ses tonuyla:

-“Ramazan abi!” dedi. Ben:

-“Valla ben bir şey demedim Serkan.” dedim. Cin Ali, şüphelerinde haklı çıktığını düşünüyor olmalıydı.

-“Benden kaçmaz.” dedi. Serkan bana doğru öfkeli öfkeli bakıyordu:

-“Valla bu adama Cin Ali derler. Her şeyden haberi olur.” dedim. Cin Ali:

-“Söyle bakalım Serkan Bey derdini, belki bizim de sana yardımımız olur.” dedi. Ben bu defa:

-“Serkan, Cin Ali bu köyde güvenebileceğin belki de tek adam. Çevresi de geniştir. Fayda gelir, zarar gelmez.” dedim. Serkan derin bir nefes aldı:

-“Ramazan abi, ben ona söylerim, o başkasına... Herkesin haberi olduktan sonra ne anlamı var.” dedi. Cin Ali, çok meraklanmıştı, oturduğu yerden doğrulup:

-“Benden sır çıkmaz, Muhtar Ramazan beni bilir. Öyle değil mi Ramazan?” dedi.

-“Öyle öyle.” dedim. Serkan biraz düşündü, sağına soluna bakındı. Sonra kapıyı işaret etti. Cin Ali hemen atlayıp bir hamlede kapıyı kapattı. Serkan:

-“Bakın bu konuştuklarımız aramızda kalacak. Kimseye söylemek yok, söz mü?” dedi.

-“Söz.” dedik. Serkan anlatmaya başladı:

-“Ben buraya gizli görevle geldim. Aslında polisim, yıllardır bir cinayeti araştırıyoruz. Çözüm aşaması geldik.” Cin Ali şaşırmıştı:

-“Allah Allah bizim köyün cinayete ne ilgisi olabilir?” dedi. Serkan cebinden üç tane resim çıkardı:

-“Bu üç kişi farklı zamanlarda öldürüldü. Yapılan incelemeler sonucunda üçünün de aynı silahla vurulduğu anlaşıldı. Ruhsatsız olduğundan silahı bulmak için yıllarca uğraştık, iz sürdük. Sonunda

cinayette kullanılan silahı bulduk.” Ben hikâyeyi bildiğim için sessizce dinliyordum. Cin Ali:

-“Katil kimmiş?” dedi. Serkan devam etti:

-“Silah bir gurbetçinin üzerinde yakalandı. Bu durumda bu üç kişiyi kim öldürmüş oluyor?” Cin Ali:

-“O adam öldürmüş.” dedi. Serkan:

-“İlk başta biz de öyle düşündük ve adam tutuklandı. Fakat mahkemede adamın suçsuz olduğu ortaya çıktı. Vaktiyle bir bağ evi almış, kurt kuş gelir diye bir silah alayım demiş. Ruhsatla uğraşmak istememiş, bu işlerin de başına geleceğini bilmiyormuş, bir çobandan ruhsatsız silahı satın almış. Adam cinayetin işlendiği tarihlerde Almanya’da olduğunu belgeleriyle ispat etti. Silahı başka birisinden satın aldığını söyledi. Bu yüzden adam serbest bırakıldı. Silahı incelemeye gönderdik, silahın üzerinde tutuklanıp serbest bırakılan adamın parmak izlerinin yanında bir parmak izi daha çıktı. Bu ikinci parmak izini elimizdeki kayıtlarla karşılaştırdık, sonuç elde edemedik.” Cin Ali’nin yüzü gözü değişmeye başladı. Sesi titreyerek sordu:

-“Kimden almış ki silahı?” Serkan:

-“Adam silahı aldığı kişinin adını bir türlü hatırlayamadı, sadece yaşadığı ilçeyi biliyordu. İlçedeki sabıkalıların resimlerini tek tek gösterdik. Adam bunların içinde yok dedi. Verdiği eşkal bilgileri çok geneldi. Yani şöyle söyleyeyim, sana bile uyuyor.” Bunu duyunca Cin Ali’nin gözleri büyüdü, derin derin nefes alıyordu. Serkan devam etti:

-“Adamın bahsettiği ilçe sizin ilçeniz. Ben buraya gelmeden biraz araştırma yaptım. Bu bölgede hayvancılıkla geçinen iki köy var, birisi burası. Çalışmaya buradan başlamaya karar verdim. Kendimi fotoğrafçı olarak tanıtip köylülerin resimlerini çekiyorum. Bu çektiğim resimleri cinayet şüphesiyle tutuklanıp serbest bırakılan adama göstereceğiz. İçlerinden tanıdıkları çıkarsa, onları alıp sorgulayacağız. Bu antika eşya meselesini de evlere rahat girebilmek için uydurdum. Değilse eşyaların beş para etmeyeceği belli.” Cin Ali’nin rengi kırmızıdan mora doğru dönmüştü. Güçlkle konuştu:

-“Ya tanıdım dediği de silahı başkasından almışsa?”

-“Silahta sadece iki parmak izi var. Cinayet zanlısı paçayı kurtarmak için rastgele birisini gösterip bu adamdan aldım diyebilir. Gösterdiği kişi benim cinayete ilgim yok diyebilir. Ama silahın üzerinde bir parmak izi var. Adamın gösterdiği kişileri sorguya çekip parmak izlerini aldık mı cinayet çözülecek.” Cin Ali’nin elindeki bardak zangır zangır titriyordu:

-“Cin Ali çayını iç soğutma.” dedim. Cin Ali bu-

nun üzerine bardağı ağzına götürdü. Serkan:

-“Parmak izinin sahibi üç kişinin katili olarak hapsi boylayacak. Oradan ancak ölüsü çıkar artık.” deyince Cin Ali’nin içtiği çay genzine gitti, birden öksürüğe tutuldu. Koştum, sırtına vurdum:

-“Helal helal.” dedim. Bu arada çay üstüne başına döküldü. Cin Ali’nin kızı Asiye’ye seslendim:

-“Asiye, emmim bir bez getir, çay döküldü.” Asiye, bez getirip dökülen çayı sildi. Bardaklarımızı tazeledi. Cin Ali hiç iyi görünmüyordu. Su gibi terlemişti:

-“Doktora götürelim.” dedik:

-“Yok iyiyim. Üstüm açık yatmışım. Üşüttüm galiba.” dedi.

-“Ali bu pek üşütmeye benzemiyor.” dedim.

-“Üşütme üşütme. İyiyim ben, siz oturun.” dedi. Serkan:

-“Aman arkadaşlar yüzdük yüzdük kuyruğuna geldik. Sakın kimseye ağzınızdan bir şey kaçırmayın. İki aya kalmaz katili bulur deliğe tıklarız.” dedi.

-“Sen merak etme Serkan.” dedim. Serkan, Cin Ali’ye dönüp:

-“Böyle ruhsatsız silah alan satan var mı bildiğin?” dedi. Cin Ali konuşamıyordu, başını “hayır” anlamında sağa sola sallayarak cevap verdi. Ben o sırada sanki aklıma sonradan gelmiş gibi:

-“Yav Cin Ali...” demiştim ki Cin Ali tekrar öksürüğe tutuldu. Yardımına koştuk, su içirdik. Biraz açıldı. Ağrı kesici içirip minderlerin üstüne yatırdık, üstünü güzelce örttükten sonra müsaade istedik.

Serkan’la köyün üstüne doğru çıkıp evlerden uzaklaştık. Cin Ali’nin hali aklımıza geldikçe gülmekten yerlere yatıyorduk. Biraz kendimize geldikten sonra taşların üzerine oturduk. Serkan:

-“İyi ki unutmamışsın Cin Ali’nin ruhsatsız silah işini.” dedi.

-“Sadece ben değil bütün köy hatırlar onu. Bu uyanık o zamanlar silahı hava olsun diye önüne gelene gösteriyordu. Ucuza aldım diye de hava atıyordu. Ruhsatı falan bilen mi var? Canımız kalmıştı, bir defa sıklım diye yalvarıyorduk, sıkırtmıyordu. Hevesi geçince Almancının birisine iyi paraya sattı. Sağda solda şu paraya aldım, bu paraya sattım diye uzun süre konuşup durdu.”

-“Bize güzel bir malzeme oldu.”

-“Cin Ali cin çarpmışa döndü.” dedim. Gülmeye devam ettik.

ŞAİR/YAZAR HABERLERİ/10

◆ Osman Gazi Turaç

Hayriye Ünal: İşlerinin yoğunluğunu öne sürerek Hece'den ayrıldı. Hece Taşları'na geçeceği söyleniyor ama bu sadece söylentiden ibaret. Fısıltı Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni ile yapmış olduğumuz uzun muhabbet neticesinde Hayriye Hanım'ın Hayriye varupı ile Paris'e gideceğini, geceleri şiir yazacağını yazarken de serbest şiirden heceye geçiş yapmayacağını bildirdiğini öğrendikse de bu haberleri muteber haber kabul etmeyip suların durulmasını bekledik. Uzun süre sessizliğini koruyan Ünal'ın HRT'ye cansız yayında yapacağı açıklamanın el altından sızdırdığı eskizinin hülasası şöyle: "Hüseyin Su'dan aldığım Hece sancağını Ankara Kalesi'nde sallayarak ülkemizin en ücra köşelerinde yaşayan taşralı şair ve yazarlarımızın gönüllerinde dalgalandırmanın onurunu yaşadım. Hani modern şiirimizin ustalarından Yunus Emre: "Mal da yalan mülk de yalan/Var biraz da sen oyalan" demiş ya, ha işte öyle! Bizde oyalandık sayın bayım. Biraz da başkaları oyalansın, şiirimiz mayalansın, öykümüz boyalansın, boyumuz boylansın, soyumuz soylansın demekten kıvanç duya duya ayrılacağım buradan. Hakkımı helal edip etmemek konusunda henüz bir karar veremedim. Benim hakkıma şimdilik kimse müdehale etmesin lakin kalbini kırdığım, yüzümü ekşittiğim, şiirini elimin tersiyle ittiğim şairler vardır mutlaka, asıl onlardan helallik diliyorum" dediğini de ister gerçek ister rivayet sanalım.

Ali Rıza Kaşıkçı: "Filinta Erkek Kuaförü" Otobüsle işe giderken devamlı gözüme batan bir berber dükkanının adıydı. İçimden defalarca ah çekerek "Kırkından sonra azanı teneşik paklar." düşüncesini aklımın bir yerine koyduğum senenin üzerinden on yedi sene daha geçti. Artık bu yaştan sonra Filinta gibi (güzel ve yakışıklı erkek güzeli) olamayacağımı bile bile her seferinde gayriihtiyari berber dükkanına bakıp kendimi teselli etmeye çalışırken bir de baktım bir sabah masamın üstünde bir Filinta, dergi olarak vaktimize konuk olmasın mı? Derginin alt jeneriğinde de "Gamsız Girilmez" yazısını okuyunca biz de belimize "tüfekten daha kısa, elde taşınabilir, kısa ve yivsiz namlulu, ateşli bir silah"ımızı takip mekandan içeriye daldık. Mekanın sahibi tanıdık çıktı. Öğretmenlikten arta kalan zamanlarını şimşirden kaşık yapan Kaşıkçızadelerden Ali Rıza Efendi ile karşılaştık. Eline bir Zagor baltası almış etrafındakilere şöyle bir tirat okuyordu: "İbrahim devrinin putları bir yerde toplanmış, öyle hareketsizce bekliyorlardı. Yeri belliydi hepsinin. Bir İbrahim çıktığında gidip putları nerede hazır bulacağını biliyordu. Kırılacaklar listesi sabitti. Hem sayısı da azdı. Dört büyükler, yardımcı putlar, yardımcılarının yardımcıları..." Sözlerine burada üç nokta ile ara verir vermez (bu dört büyük dediği muhtemelen dört büyük edebiyat dergisi olmalı) Kübra Kaşıkçı, Mehlikâ Tuğba Türküm ablalarımız, Âdem Gümüş, Ali Kocabıyık, Mürsel Kızıltaş ve Osman Aytekin abilerimiz hep bir ağızdan Sezai ağabeyin şu şiirini okumaya başladılar:

"Ey yeşil sarıklı ulu hocalar bunu bana öğretmediniz
Bu kesik dansa karşı bana bir şey öğretmediniz
Kadının üstün olduğu ama mutlu olmadığı
Günlere geldim bunu bana öğretmediniz
Hükümdarın hükümdarlığı için halka yalvardığı
Ama yine de eşsiz zulümler işlediği vakitlere erdim
Bunu bana söylemediniz
İnsanlar havada uçtu ama yerde öldüler
Bunu bana öğretmediniz
Kardeşim İbrahim bana mermer putları
Nasıl devireceğimi öğretmişti
Ben de gün geçmez ki birini patlatmayayım
Ama siz kağıttakileri ve kelimelerdekini ve sözlerdekini
nasıl sileceğimi öğretmediniz.."

Derginin içinden de Rahmetli Âsaf Hâlet Çelebi, Abdurrahim Karakoç yattıkları yerden, Yavuz Bülent Bakiler, Bestami Yazgan, Bülent Akyürek, Sinan Terzi, M. Nihat Malkoç, İzzet Irmak, Mahmut Topbaşı, Bekir Pekel, İbrahim Şaşma, Reşit Güngör Kalkan, Nurullah Genç, Tayyib Atmaca, İzzet Koçak, Mustafa Uçurum, Murat Koçak, Mehmet Baş, Ali Bal ağızlarını ballandırarak "şiirde şiir olmuş ha" dediler. Biz de böyle duyduk böyle haberdar eyledik.

AÇIKKARA 1. YIL FİHRİSTİ 21 MART 2019 – 21 ŞUBAT 2020

AKBAŞ, Ali: 18/2 İroni, 24/2 Mezunlar Gecesi

AKDOĞAN, Selami:

17/6 Eski Türkçe Kelimeler Sözlüğü, 18/6
Eski Kelimeler Sözlüğü

AKKANAT, Cevat:

16/3 Şairler Pataklanmalıdır..., 19/7 Kara
Lastik

ALADAĞ, Resul Kazım:

17/7 Hicivler, 18/11 Nazire-i Nef'i

ALUÇ, Mehmet: 19/52 Tozu Dumana Katarak

ARSLAN AKÇA, Sündüs:

20/10 Yaprah Gımıldami

Âşık Cemâl Divanı:

15/12 Âşık-Şair Atışması/bir, 16/5 Âşık-Şa-
ir Atışması/iki, 17/3 Âşık-Şair Atışması/üç, 18/5
Âşık-Şair Atışması/dört

Âşık Kara Mehmet 23/2 Toktur Bey

Âşık Mehmet Yakıcı: 16/2 Uyuz Destanı

Âşık Medeni Karataş: 20/13 Dingil

ATAR, Ali (Kahyaoglu):

22/8 Beyaz Yalanlar, 23/2 Ters Öğüt, 24/4
İşte Halimiz

ATMACA, Tayyib:

13/2 Telgraf, 14/4 Fincanı Taştan Oyarlar,
15/12 Âşık-Şair Atışması/bir, 16/5 Âşık-Şair Atış-
ması/iki, 17/3 Âşık-Şair Atışması/üç, 18/5 Âşık-Şa-
ir Atışması/dört, 19/12 Soğuk Kuyu, 20/3 Çaydan-
lık, 22/3 Âşıklar Kayfehanesi-Taşlama Köşesi/bir,
23/9 Çıkarma-Çıkarmam (Ters-Düz Deyişme),
24/3 Çıksın -Çıkmasın (Ters -Düz Deyişme)

AVŞAR, Mehmet: 16/2 Adı Batsın

AVŞAROĞLU: 14/12 Ne Oldu?

AYVALI, Mustafa: 23/11 Aman Heeri

BARİŞ, Rabia: 24/7 Bal Derler Bizde

BAY, Abdülhadi: 20/5 Çocukluğum

BEDİR, Atıf:

19/3 Kara Lastik Giyen Çocukların Türküsü

BERCİN, Mustafa: 19/15 Sipsi

BITIRAK, Faik:

22/9 Açikkara TV-Iskalanın Haberler/bir,
23/14 Açikkara TV-Iskalanın Haberler/iki

BİLİR Lütfi: 24/5 Hamarat Kız

BİLGİN, Arif:

19/20 Bir Hâl Olurdu Ayaklara Kara Lastik
Giyince, 22/4 Gız Memea Lohum Bassana, 24/9
Zıllıma, Hapaza ve Sizi Gidi Gucurlar

BÖLÜKBAŞI, Rıza Tevfik:

13/3 Hak'tan Yana mı?

BÜYÜKOĞLU, Salih: 19/47 Yayılda Zaman

COŞKUN, İlkay: 20/9 Galiba

ÇAMURCU, Erhan:

15/8 Öğretmen, 16/8 Öğretmenler Odası,
19/44 Gara Lastik, 20/6 Evlilik

ÇİÇEK, Sezai:

17/10 Bu Gavur Babam Hepimizi Öldüre-
cekti, 18/10 Şark Sıvası, 24/6 Kurulsun Divan

DAĞLAR, Abdülkadir (Cibâli): 16/7 Feysbuka

DOĞAN, Mustafa: 18/3 Evlenelim Artık

DOĞAN, Tuncay: 14/12 Bir Kız Bana Trip Attı

DURMAZ, Mehmet:

13/3 Bize Bir Dünya, 14/10 Konformizm
Karalaması

DURNA, Ahmet Süreyya:

19/43 Kara Lastik Ayakkabı

ERDOĞAN, Erbil:

19/40 Çocukluğumun Gökkuşığı Kara
Lastik

EYMEN, Sabit:

14/11 Telefon, 15/9 Boz İneğin Parasıyla
Aldığım Telefon ya da Teşebbüs Aşamasında Kalan
İlk Suçum!, 16/10 Yazılarıma Aziz Okuyucularım-
dan Gelen Mektuplar, 19/60 İki Kişiye Bir Çift Kara
Lastik, 22/10 Kaş Meselesi

GARABOĞA, Abbas:

13/10 Genç Bir Şairin Günlükleri/bir, 15/6
Genç Bir Şairin Günlükleri/iki, 16/6 Genç Bir Şai-
rin Günlükleri/iki

GÖK, Kazım: 23/4 Yazıklar Olsun Külüne

GÖRGÜN, Fikret:

15/3 Apartmanzede, 16/3 Emekli Arka-
daşlara, 18/2 Ağladım, 19/53 Ankara Lastiği, 20/2
Tükür Ulan Tükür, 21/3 Fani Efendi, 22/7 Başkan
Olunca

GÜLBAHAR, İlker: 20/11 Kekeme Âşığın Hece
Şiiri

GÜLENSOY, Tuncer: 19/14 Poçikli Ayakkabı

GÜRPINAR, Hüseyin Rahmi:

17/8 Kocası İçin Deli Divane

HAMMAMİOĞLU, Ahmed Orhan:

22/9 Olmuşum

HARTLAP, Mehmet:

21/15 Dergilerin Gözü Kör Olsun

İŞİK, Mustafa: 19/45 Heybemde Birikenler

KAFKAS, Ahmet: 19/46 Cızzz/la-mak

KALENDER, Haşim: 19/14 Cızlavet

KANAT, Salim:

20/15 Halet-i Zaman, 21/12 Her Şey Oldu-
ğu Gibi

KANDEMİR, Fatih:

22/9 Bendeki Hüner, 23/12 Atışma, 24/6
Aşk Sofrası

KAPANOĞLU, Selman:

21/8 Yol Ayrımı, 23/8 İçli Köftem

KARADAŞ, Sabahattin:

13/9 Ne Haldeyim Ben Şimdi?, 18/13 Bun-
dan Sonra, 19/57 Mütevazı Kara Lastikler

KARAFİLİK, Adem:

19/18 Ayaklarımız Karaydı Yüzümüz Te-
miz

KARAKOÇ, Abdurrahim: 14/2 Böyükler Bilir

KARASAKAL, Habib:

19/17 Kara Lastik, 22/11 GDO'lu Fıtratlar

KAYA, Gökhan: 21/15 Moda

KAYA, S. Ahmet: 19/52 Cezlavi

Kaygusuz Abdal: 15/2 Bir Kaz Aldım...

KAYNAR YÜCE, Nurgül: 23/12 Derik Biz

KAZGI, Talip:

13/5 Tırşık Destanı, 14/3 Bir Horoz Hikaye-
si, 16/13 Kılıbık, 17/11 Gül Sizin Olsun, 19/34 Bir
Çift Ermenek Bir Kirişteek

KEÇE, Seher:

19/28 Kara Lastik Deyip Geçmeyelim

KILIÇ, Lütfü:

18/4 Papağanlar Konuşur, 20/11 Karanlıkta
Arayan, 21/13 Güzel

KILINÇ, İsmail: 21/13 Sivrisinek

KOCA, Erol: 15/11 Ne Söylediniz?

KÖROĞLU, Rasim: 21/2 Futbol

KURTCEPHE, Muhammed:

19/26 Cızlavet/Kara Lastik Ayakkabı

KÜÇÜK, Ahmet: 19/41 Kara Lastik

KÜTÜKÇÜ, Mustafa: 23/7 Gidiyorum

MALKOÇ, M. Nihat:

19/59 Kara Lastiğin Bahtı, 24/2 Öyle Er-
kekler Var Ki...

MERT, Metin:

15/5 Sözüm Açık Kara, 19/58 İncinir Kun-
durada Lastik Giyen Ayaklar

MORTAŞ, Yasin: 19/62 Soğuk Kuyu

NEBİOĞLU, Salih Özel:

14/9 Gümüşhanede Görev Yapak Dokto-
run Nenemizle İmtihani

NOYAN, Erdal:

13/8 Kuyruksuz Tecavüzcü, 19/11 Cızlavet
Cızlatır, 20/4 Karınca Kıyımı, 23/8 İvedi Derdimiz
Sivilcelerimiz

ORAKÇI, Kadir: 21/9 Didiler

Ozan Arif: 22/2Ayna

ÖNDER, Hayrettin:

14/2 Biraz da Biz Yiyelim, 16/12 Hadi Gari,
18/7 Ye Mehmet Ye, 20/8 Görün Gari

ÖZARSLAN, Metin: 19/6 Kara Lastik

ÖZDEMİR, Hikmet:

14/10 Dünyamı Sadeleştirdim, 18/7 İsimsiz
İtiraflarım

ÖZDEN, Yaşar: 13/9 Anlatamadım

ÖZEL, Salih: 19/50 Kara Sevdam

ÖZKAN, İlker:

19/39 Demokrati Kara Lastik: "Demokrat"

PARLAK, Ali:

14/3 Oy, 19/19 Hey Gidi Geri Gelmez Ço-
cukluğum, 21/9 Yaşayan Ölü

PEKTAŞ, Mehmet:

13/13 Huzurevi Sakinleri (Eski Dostlar),
14/13 Avanaklar Kahvehanesi, 15/13 Kadrolu

Muhtar-I- (Nasıl Muhtar Oldum?), 16/14 Kadro-
lu Muhtar -II- (Kör Talih), 17/13 Sokak Röporta-
jı, 18/14 100 Liralık Öykü, 19/29 Kadrolu Muhtar

-III- (Kara Lastik), 20/14 Kadrolu Muhtar -IV-
(Maraş Otu), 21/14 Kadrolu Muhtar -V- (Kahve-
hane), 21/14 Kadrolu Muhtar -VI- (İntikam Planı),

23/15 Kadrolu Muhtar -VII- (Eşek Tüccarı), 24/13
Kadrolu Muhtar VIII (Fail-i Meçhul)

SAFİ, Cemal:

20/2 Bakırköy'den Mektup Var

SAĞLAM, Ercan: 21/2 Digt/al Yanaklı

SAKAOĞLU, Salim: 19/4 Mes Lastik

SAKİN, Gökmen:

18/4 Vah Oğul Dedi, 20/4 Hormonlu Şiir

SARI, Mustafa: 23/3 Hikâyet-i Cemil ü Hâce

SERİN, Musa:

16/7 Söylesem Bir Türlü, 17/5 Esirse Nefsi-
ne Bir İnsan, 19/54 Neredesin Dora Ayakkabım?

SERTOĞLU, Mülayim:

13/11 Bir Kızılderili Masalı/bir, 21/10 Bir
Kızılderili Masalı/iki

SEVİM, Nidayi:

19/22 Kara Lastiklerimi İstiyorum İstanbul

SİLİ, Ali: 19/51 Hindistan Kramponu

ŞAŞMA, İbrahim: 19/24 Kara Lastik Dokunuşları

ŞEKER, Mehmet:

20/3 Şekerdenlik, 21/6 Vaziyet

ŞEN, Recep:

19/55 Önlüğümüz Siyah Ayakkabımız Kara
Lastikti

ŞİMŞEK, Tacettin:

16/4 Eli Makaslı Müdürler, 17/4 Emniyet
Kemerı Vakası, 19/8 Kara Lastik Giyemem Aman!,

23/9 Çıkarma-Çıkarmam (Ters-Düz Deyişme),
24/3 Çıksın -Çıkmasın (Ters -Düz Deyişme)

ŞÜKÜR, Şakir:

20/12 Sörvayvır Maceram, 23/5 Piyango
Talihsizi (En Güzel ve En Kötü), 24/4 Şiir İşleri

TALU,ERCÜMEND EKREM: 18/13 Dedim-Dedi

TEZCE, Fatih: 19/25 Emek Marka Gara Lastik

TUNCER, Hacı Musa (Keremi):

13/4 Ninenin Sevdası, 14/8 Kele Bacım,
15/8 Gıran Dıkılsın, 17/15 Memleket Ortamı, 21/3
Toplumun Arayışları, 22/6 Köy Günlüğü, 23/4 Za-
mane Hastalığı

TURAÇ, Osman Gazi:

13/16 Şair-Yazar Haberleri/bir, 14/16 Şa-
ir-Yazar Haberleri/iki, 15/16 Şair-Yazar Haberleri/
üç, 16/16 Şair-Yazar Haberleri/dört, 17/16 Şair-Ya-
zar Haberleri/beş, 18/16 Şair-Yazar Haberleri/altı,
20/16 Şair-Yazar Haberleri/yedi, 21/16 Şair-Yazar
Haberleri/sekiz, 22/16 Şair-Yazar Haberleri/do-
kuz, 24/15 Şair/Yazar Haberleri/On

TÜRK, Yılmaz: 19/42 Gislaved Kara Lastikler

UFUK, Harika: 19/48 Cizlavit

YALÇIN, Murat:

17/7 Beddua, 18/12 Bir Katakulli

YALÇIN, Ümit Bayram:

17/12 Nasıl Hayra Yorayım?

YALSIZUÇANLAR, Sadık: 13/8 Selami

YAVUZ, Mevlüt: 13/5 Hasan Emmi, 20/7 İlenti

YETİŞ, Yılmaz:

22/8 Meczubun Savcıya Diyemediği

YILDIRIM, Halit:

13/6 Mahallenin Dizisi, 14/6 Bizim Mec-
muanın Hikayecisi, 15/4 Çalınan İmge, 17/2 Anır
Eşeğim Anır, 18/12 Sürüngenler, 19/31 Lastikçi
Tayyar, 20/8 Dünkü Zağar, 21/4 Emekli Mebuslar
Kıraathanesi/bir, 22/12 Emekli Mebuslar Kıraat-
hanesi/iki, 23/13 Emekli Mebuslar Kıraathanesi
(Ankara Havaları), 24/11 Emekli Mebuslar Kıra-
athanesi/dört (Libya Tezkeresi)

YILMAZ, Hanifi: 21/7 Dedim ki: "Vay be!"

YONTAR, Toygar:

18/8 Daryerekondan Kaçış -Bir Atımız Bile
Yok-

YÜKSEL, Servet:

19/47 Kara Lastik Türküsü, 22/7 Boz Eşşek

Ziya Paşa: 17/2 Terkib-i Bend

AÇIKKARA'YA MEKTUP

◆ Memmet Hartlap

Dergiler içinde yerin bir başka
Kapında nökerin olaydım keşke
Başlasın şairler söz ile meşke
Müteşairlere aldırmasınlar

Sizin sayenizde fesbuktan çıktım
Şairim diyerek meydana çıktım
Hem tabana hem de tavana sıktım
Bana postlarını deldirmesinler

Aklı salıverdim kendime geldim
Dost kim düşman kim böylece bildim
Yalaka dostları defterden sildim
Yeter artık bana saldırmassınlar

Yeni yetme döller sözümü keser
Hiç kendi sapını yontar mı keser
Yaptığım palanın her yanı keser
Ortadan ikiye böldürmesinler

Halit Yıldırım'a Mehmet Pektaş'a
İnce ruhlu şair Yasin Mortaş'a
Benden selam söylen şanlı Maraş'a
Açikkaramızı soldurmasınlar

Tarih kimi derkenara yazacak
Herkes kendi mezarını kazacak
Hartlap Memmet bu dünyadan azacak
Akıllıya yerim bildirmesinler.